

Joan Fuguet i Carme Plaza, Els Templers, guerrers de Déu (entre Orient i Occident). Rafael Dalmau, Editor. Col·lecció Bofarull, 19. Barcelona 2012

Aquest estudi neix com a fruit de molts anys de recerca i investigació dels autors sobre el tema dels Templers; un estudi necessari i històricament rigorós per situar els seus protagonistes en el seu veritable context històric i en la seva importància justa dins una societat, la medieval, que encara ens ofereix moltes llacunes fosques, i allunyar-nos dels mites, de l'esoterisme i llegendes tradicionalment transmeses pels romàntics. La publicació d'aquesta obra justament enguany no és producte de la casualitat, és un homenatge a un orde religiós que, a cavall entre la vocació militar i el fervor religiós, commemora els 700 anys de la seva supressió.

L'any 1312, Climent V Papa, posava fi a les amenaces i pressions del rei de França quan va promulgar *la butlla Vox in Excelso* mitjançant la qual proclamava la fi de l'Orde del Temple, un orde que havia nascut vers l'any 1119 i que va tenir el seu final definitiu amb la condemna a mort de l'últim gran mestre, Jacques de Molay el 1314. Amb aquest fet, acabava una lluita de poder entre l'Església i el rei de França, que veia amenaçada la seva supremacia a favor d'un orde religiós massa potent i cada vegada més independent, que controlava gran part dels efectius militars i

de defensa, que havia actuat com a veritable senyor feudal, posant fre a una monarquia que ja apostava per un clar absolutisme. Els arguments, l'estratègia i les coaccions queden paleses en l'obra, una

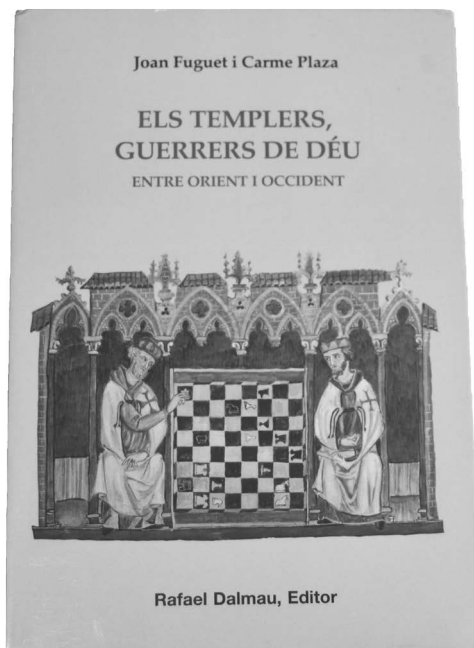
gran sorpresa que els autors desvelen documentadament.

"Però, en realitat –va dir finalment Belbo–, qui eren els Templers?" Amb aquesta cita del llibre "El pèndol de Foucault" d'Umberto Eco arrenca l'últim capítol del llibre, la part dedicada a les conclusions, que en Joan Fuguet i Carme Plaza han anat desenvolupant i desgranant al llarg de tota una obra minuciosa i acurada que ens desvela el món templer, l'orde religiosomilitar més important de l'Edat Mitjana.

Des de la necessitat de la seva creació com a instrument d'unificació i control del Papat dels territoris conquerits i per conquerir als infidels musulmans, tant a Terra Santa com a la Península Ibèrica, als corrents filosòfics que justificaven la seva raó de ser, els autors ens aproximen de forma fidel i documentada a l'organització, als seus membres, la vida religiosa i la vida militar, a la seva devoció per la Verge Maria i els sants; però també als ginyes de guerra construïts, als sistemes i contruccions de defensa; a l'explotació del territori com a senyors feudals cada vegada més enriquits, en contraposició a l'austeritat predicada.

Una visió general i precisa, documentada en tot moment, de l'orde en clau occidental i oriental, però aprofundint en diversos capítols en les particularitats dels Templers a la Corona d'Aragó: les comandes, l'arquitectura, els seus béns, el fi equilibri entre la riquesa i el vot de pobresa, en l'art, l'escultura i pintura llegats i també la seva herència en

la llengua i literatura que ens ha arribat a través de la toponímia, dels trobadors, dels símbols emprats, dels segells i, sobretot, dels documents, encara molts per estudiar.

Complementen en gran manera l'obra les fotografies, els esquemes que es mostren i també els apèndix que inclouen un llistat dels Grans Mestres de l'Orde del Temple, els Mestres de la Província Catalano-Aragonesa, els Lloctinents del Mestre Provincial, una relació de les Comandes i Dependències a la Corona d'Aragó i principalment, i de gran valor, una bibliografia amb més de 250 obres d'estudiosos que han dedicat els seus treballs a la reflexió i l'estudi, a comprendre l'Orde del Temple i els templers en el seu món i el llegat per ells deixat.

En paraules dels autors, "El final de l'Orde del Temple ha originat una sèrie de llegendes i mites . Sovint aquestes fabulacions són fascinants, però no ho és menys la història real".

Una lectura molt amena, trepidant. Una obra molt ben estructurada necessària per posar en ordre la historiografia existent, i, amb les noves aportacions del Joan Fuguet i la Carme Plaza, una obra necessària per discernir la veritat i les falsedats de l'Orde, una obra per desbrossar la Història del Temple en majúscules.

Rosa Salvadó i Rumech

Llicenciada en Història i Membre de la Societat Catalana de Genealogia, Heràldica, Sigil·lografia, Vexil·lologia i Nobiliària